

VIIKON SANA viikko 26/24.6. 2019

Armoa ja rauhaa Jumalalta, meidän Isältämme ja Herraltamme Jeesukselta Kristukselta!

Juhannuspäivän evenkeliumi on Luuk. 1:57-66 ja sen lopussa ovat sanat: "Mikähän tästä lapsesta tulee? Sillä Herran käsi oli hänen kansansa." - Kyseinen lapsi oli hän, jolle nimeksi annettiin Johannes, josta juhannuksena tunnettu pyhäpäivä on saanut nimensä. Myöhemmin Johannes sai lisänimen "Kastaja", koska hän kastoi ihmisiä.

Niin, mikä tuosta lapsesta tuli?

Ensinnäkin hänestä tuli ulkonaisesti eriskummallinen olento. Matteuksen evankeliumissa sanotaan, että hän oli pukeutunut kamelinkarvaiseen pukuun ja vyötäisillä oli nahkavyö. Ruokana hänellä olivat heinäsirkat ja metsähunaja. - Tämä ulkoasu ja ruokavalio herättivät taatusti kysymyksen, mikä oli miehiään tämä eriskummallinen olento. Ottaen huomioon, millaista Messiasta juutalaiset odottivat (kuningasta, joka vapauttaa kansan roomalaisten sortajien alta), on ihmeellistä, että Johannesta luultiin Kristukseksi. Johannes kuitenkin vastasi, ettei ollut. Kristus oli tuleva hänen jälkeensä ja oli oleva häntä paljon suurempi. Johannes Kastaja ei suinkaan ole ollut ainut Jumalan lähettäjä, jonka ulkonainenkin olemus on herättänyt mielenkiintoa ja kysymyksiä...

Toisekseen Johanneksesta tuli tinkimätön parannussaarnaaja. Hän kuulutti sanomaa: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle." - Ihmisiä tuli hänen luokseen ja hän kastoi heidät, kun he tunnustivat syntinsä. Näin Johannes valmisti tietä Herralle, ja toteutui Vanhan testamentin profetia: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi.'" (Matt. 3:3) – Johanneksen saarna ulottui syntien yksilöimiseen saakka olematta mitään epämääräisiä yleistyksiä. "Kansa kysyi häneltä sanoen: 'Mitä meidän siis pitää tekemän?' Hän vastasi ja sanoi heille: 'Jolla on kaksi ihokasta, antakoon toisen sille, joka on ilman; ja jolla on ruokaa, tehkoon samoin'. Niin tuli myös publikaaneja kastettaviksi, ja he sanoivat hänelle: 'Opettaja, mitä meidän pitää tekemän?' Hän sanoi heille: 'Älkää vaatiko enempää, kuin mikä teille on säädetty'. Myös sotamiehet kysyivät häneltä sanoen: 'Mitäs meidän pitää tekemän?' Ja hän sanoi heille: 'Älkää kiskoko keneltäkään älkääkä kiristäkö, vaan tyytykää palkkaanne'. (Luuk. 3:10-14)

Kun Johannes näki paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan hänen kastettavakseen, hän sanoi heille: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? Tehkää sentähden parannuksen soveliaita

hedelmiä, älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille." (Matt. 3:7-9)

Ja kolmanneksi, Johanneksesta tuli marttyyri. Herodes oli panettanut hänet vankeuteen, koska Johannes oli nuhdellut kuningasta siitä, että tämä oli nainut veljensä Filippuksen vaimon Herodiaan. Herodias vihasi Johannesta ja olisi tahtonut tappaa tämän. Herodes kuitenkin pelkäsi Johannesta, koska tiesi tämän pyhäksi mieheksi ja Raamattu kertoo, että Herodes Johannesta kuunnellessaan "tuli...epäröivälle mielelle monesta asiasta; ja hän kuunteli häntä mielellään." Herodiaalle tarjoutui mahdollisuus koston, kun kuningas syntymäpäivänään järjesti pidot ylhäisille vierailleen ja Herodiaan tytär tanssi kuninkaan ja vieraiden edessä niin, että tämä miellytti heitä. Kuningas sanoi työlle: "Ano minulta, mitä ikinä tahdot, niin minä anan sinulle." Tyttö kysyi äidiltään, mitä anoisi. Ja esitti sitten kuninkaalle anomuksensa: "Minä tahdon, että nyt heti annat minulle lautasella Johannes Kastajan pään." Kuningas tuli murheelliseksi, mutta lupas oli annettu ja oli pidettävä. Johannes Kastaja mestattiin. (Luuk. 6:14-29)

*** * ***

Vanhurskauden todistaja, parannussaarnaaja ja Herran tien valmistaja on kuollut ja ruumis on kuopattu. Parannussaarna on lakannut kuulumasta. Synnintekijät ovat saaneet rauhan, kun kiusallinen parannussaarnaaja on poistettu keskuudesta.

Parannussaarna Johanneksen hengessä ei sovi maailmaan, jossa ihminen haluaa elää oman mielensä mukaan välittämättä Jumalan tahdosta, Pyhästä, Kirjoitusta Jumalan Sanasta. Se ei sovi erityisesti sinne, missä halutaan kristilliseen oppiin ja elämäntapaan sisällyttää Jumalan Sanan vastaisia ajatuksia ja käytäntöjä. - Johanneksen tie on parannussaarnaajan tie, se on myös Kristuksen tie: oppilaalle käy niin kuin hänen opettajalleen. Rukoillaan seurakuntiamme rohkeita ja pelkäämättömiä parannussaarnaajia.

Lopunaika on suuren luopumuksen aikaa. Näemme sen tapahtuvan silmiemme edessä, parhaillaan. Monin tavoin valmistellaan näyttämöä Herramme paluulle, joka tapahtuu pian. Sitä odottaessamme – pidetään kiinni Jumalan Sanasta ja uskotaan edelleen, vastaväitteistä huolimatta, niin kuin se on kirjoitettu. Maailma hukkuu, mutta Jumalan Sana pysyy ja pelastaa meidät. Se julistaa meille iankaikkisen evankeliumin syntien anteeksiantamuksesta, jonka saamme uskoa Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä.

Rukoilemme: Herra Jeesus, kiitos Johannes Kastajasta ja hänen rohkaisevasta

toiminnastaan sinun tiesi raivaajana. Anna seurakuntiimme rohkeita parannussaarnaajia, jotka sanomallaan valmistavat tietä Herralle Jeesukselle ihmissydämiin parannuksen ja uskon kautta. Älä anna meidän vajota luopumukseen vaan pelasta meidät siitä. Amen.